

til at tage Stilling til Skattelovene“. Ja, det er Sagen, det er Taktikken, det drejer sig om, det var det, det kom an paa, man skulde spinde det saaledes ud, med meget stor Finhed skulde man spinde det saaledes ud, at dette Resultat kom frem, som dette ærede Medlem taler om.

Nu er altsaa Følgen af, at Brændevinsskatteloven er forkastet, og Toldloven derfor ikke kan føres igennem, den, at den store Befolkning kommer til at vente; der maa jo dannes et andet Parti, der hedder ikke „Venstrereformpartiet“ men „Ventereformpartiet“, som kommer til at vente paa Reformen. Det er altsaa dette, som nu ogsaa vil ske, og i Landstingets Erklæring, som vi her have afgivet, er tilstrækkeligt fremhævet, hvilken Række af Poster, der er Spørgsmaal om, som den store Befolkning vilde nyde Fordelen af, hvis man havde villet unde dem at faa det, hvis man i det andet Ting havde villet give alle dem, der ikke holde sig til Brændevinen som det vigtigste, de Nedsættelser, som der er Spørgsmaal om. De nævnes i Geled paa anden Side i Erklæringen: Kul med en Nedsættelse af over 1½ Million Kroner, Metaller og Metalvarer med 1,625,000 Kroner, Stenolie med 753,000 Kr., Kaffe og Kaffesurrogater med 1,058,000 Kr., Ris med 162,000 Kr., fremdeles Sago, Klipfisk, saltet Sild m. m., Salpeter, Salt — det sidste alene med 405,000 Kr. — Farvevarer med 152,000 Kr., og de forskellige Ting, som jeg før nævnte, som vedrøre Beskyttelsen: Tømmer og Træ, uforarbejdet eller kun raat forarbejdet, til et Beløb af 344,000 Kr. Alle disse Nedsættelser tilsammen andrage et Beløb af 7,146,000 Kr. Det er altsaa det, som dette Ting er gaaet med til, og der er endda et Par Hundrede Tusinde Kr., som ville sprede sig over en Række Poster, saa det bliver i Virkeligheden noget mere. Men 7,146,000 Kr. har altsaa dette Ting stemt for, det har man bevilget, det vil man gaa med til for at faa hele denne store Sag ordnet, for at komme til et Resultat paa Betingelse af, at man fik den Kompensation, som man skal have og ikke kan faa paa anden Maade end gennem en Brændevinsskat. Det er altsaa alt det, som den store Befolkning vilde faa og glæde sig over at faa, hvis der ikke eksisterede noget, der hed „den hellige Snaps“, den Snaps, man tilbøder paa den Maade, at der ikke kan være Tale om, at man kan lægge nogen Skat paa den.

Jeg vilde forsømme mine Pligter, hvis jeg ikke ogsaa nævnte lidt om, hvad den

nuværende ærede Ordfører i det andet Ting har sagt. Den ærede nuværende Ordfører i denne Sag i det andet Ting er en Mester i Retorik og Dialektik. Den sidste Kunst er en meget vanskelig Kunst at udøve. Man forfalder meget let til at blænde, at fremstille Tingene paa en saadan Maade, paa en saadan dialektisk Maade, at man blænder derved, og jeg tror, at den meget ærede Ordfører i det andet Ting i denne Sag ikke ganske har undgaaet dette Skær. Jeg vil tillade mig at nævne et Par ganske karakteristiske Eksempler derpaa. Der staar i Folketingstidenden Sp. 3744 følgende: „Det er ogsaa min Opfattelse, at Ølskatten er saa høj, at der for at faa nogenlunde Lighed i Beskattningen af de forskellige Arter af Alkohol, med Rette kan foretages en Forhøjelse af Brændevinsskatten, naar den Tid kommer“. Det er en meget fortræffelig Udtalelse. Men saa siger han videre: „Men jeg ser ikke ret vel, at det egentlig vil kunne motiveres, at man for at lette Industrien skal søge at lægge Byrden over paa Landbruget.“ Det kalder jeg Dialektik. Det vil altsaa sige, at hvis man forhøjede Brændevinsafgiften, saa lagde man en Byrde paa Landbruget trods det, at det er noksom bekendt, at der er mangfoldige Landbrugere, der ikke smage Brændevin, i hvis Hjem det ikke kendes, og man vilde lægge en Byrde paa Industrien ved Ølskatten, skønt enhver ved, at Industrien er for saa vidt ganske uanfægtet af, om Arbejderne drikke Øl eller ikke, og om de drikke lidt eller meget. Det er ikke det, der spiller nogen Rolle med Hensyn til om Industrien i et Land trives eller ikke. Der staar fremdeles i Folketingstidenden Sp. 3959 følgende, som er udtalt af den samme ærede Ordfører: „Vi finde ingen Anledning til at tage under Overvejelse, hvorvidt vi vilde kunne gaa med til at skaffe forøgede Indtægter i Statskassen til Gennemførelse af betydningsfulde Reformen, thi der foreligger for Tiden ingen finansiel Trang, der kunde begrunde et slikt Skridt.“ Det er altsaa den Begrundelse, som den ærede Ordfører opstiller for, at man ikke vil give denne Kompensation, som vi holde paa, og som vi sige, vi maa have, hvis vi skulle gaa med til en saa stor Nedgang. Der er ingen Grund til at skaffe Statskassen forøgede Indtægter til Gennemførelse af Reformen, thi der foreligger ikke for Tiden nogen finansiel Trang. Men et Øjeblik efter, et ganske lille Øjeblik efter udtaler det ærede Medlem sig saaledes: „Statens Udgifter stige fra Aar til Aar, vi maa